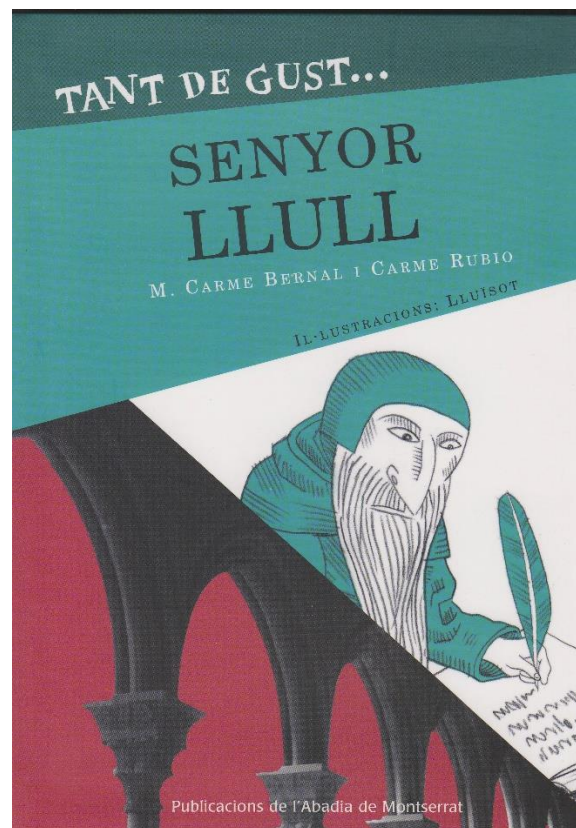

Guió teatral del Llibre de les bèsties (2016 Any Ramon Llull)

Adaptació a teatre: M. Àngels Sellés i Mercè Sendrós
a partir del llibre de Lectura Fàcil Tant de Gust senyor Llull
(Publicacions de l' Abadia de Montserrat) de M. C Bernal i C. Rubio.
Teatralització d'un fragment del Llibre de les bèsties.

Barcelona, març 2016

Personatges

Ramón Llull, narrador
Vestit de monjo franciscà (túnica)

Fèlix, el protagonista
Vestit de peregrí

Animals protagonistes
Na re Nard (guineu)
Lleó
Orifany (elefant)

Animals que s'oposen al rei
Bou
Paó i conill (consellers del rei)
Senglar
Cavall

Animals fidels al rei
Serp
Gat i gos
Gall
Ós i llop
Onça (pantera)
Lleopard

Els animals que mengen carn són:
Lleó, Na Renard (guineu), serp, gat, gos, ós, llop, Onça (pantera)
i lleopard.

Els animals que mengen herba són:
Bou, paó, conill, senglar, cavall, Orifany (elefenat), cérvol, boc i gall.

Per representar els animals, es poden fer caretes amb cada personatge.

Presentació

En Ramon Llull es presenta
i contextualitza la figura de l'escriptor i l'època.
En Fèlix, protagonista del llibre, contextualitza l'obra
i els personatges.

Ramon Llull

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda algunes persones del públic)

Jo sé que molt de vosaltres no em coneixeu gaire,
però quan marxeu, haureu tingut el gust de conèixer
una persona important.

No queda bé que ho digui jo...
Però sí, crec que sóc important.
Perquè vaig ser filòsof, poeta, teòleg, místic, científic, missioner...

Sí, sí, què li sembla?
Sóc una persona que va viure fa més de 700 anys.
De fet, aquest any farà 700 anys de la meva mort
i per això parlaré una mica de mi,
perquè em conegueu una mica millor.

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)

Vostè sap, que jo vaig néixer l'any 1232?
I no vaig tenir germans.
Els pares eren catalans però van anar a viure a Mallorca.

La vida, llavors, era molt diferent a la d'ara.
No hi havia cotxes, ni avions.
La gent anava a peu, a cavall o en carro.
No hi havia màquines elèctriques,
tot es feia amb la força humana i la dels animals.

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)

Vostè sap, que jo vivia força bé, cal dir-ho.
Els pares tenien calerons i jo anava a caçar,
duia vestit elegants, organitzava festes
amb espectacles i cants dels joglars,
passejava a cavall.

Un dia, però, quan tenia 31 anys
se'm va aparèixer Jesús i em vaig fer religiós.
Vaig vendre les riqueses i vaig canviar els vestit luxosos
per un hàbit de frare, com aquest que ara porto.

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)

Jo volia convertir musulmans, jueus
i gent d'altres religions al cristianisme.
I per això m'agradava discutir i parlar
amb altres persones sàvies i llestes,
com vosaltres, com jo...

M'agradava parlar amb tothom de ciència,
de religió, de geometria, de literatura
i fins i tot, de política.
I, és clar, per fer-ho vaig aprendre moltes llengües:
jo parlava llatí, àrab, i català, és clar...

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)

Vostè, sap que jo vaig escriure molt i molt.
És veritat, prop de tres-centes obres!
I és cert que gràcies als llibres que vaig escriure,
el català es va convertir en una llengua de nivell molt alt...
i que servia per a la literatura.

Però també vaig escriure llibres en llatí i en àrab.
Em consideraven un savi.
Vaig escriure sobre Geometria, astronomia, filosofia,
medicina, teologia, novel·les i faules, en molts idiomes.

Bé, de mi diuen que sóc el primer escriptor universal
de la literatura catalana.. I això és molt important, eh!

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)

El que sí que us haig de dir, és que, a més d'escriure,
vaig viatjar per Europa i per Àfrica.
I vaig estudiar diverses llengües, el llatí, l'àrab,
per poder-me comunicar amb els altres...

Si jo us expliqués... a la meua vida
n'he viscut de tots colors, diríem.
Vaig estar empresonat,
vaig naufragar amb la nau en què viatjava,
vaig conèixer gent important: el Papa de Roma,
el Rei Jaume II de Mallorca ...
Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)

Vostè sap, que als 81 anys
encara estava ple de vitalitat i vaig tornar a Àfrica
per convertir musulmans i discutir amb els savis de l'Íslam.
Quan tornava de Tunis a Mallorca, als 83 anys,
vaig morir i em van enterrar a la ciutat de Palma de Mallorca,
a l'església de San Francesc.

Em dic Ramon Llull!, tant de gust (saluda altres persones del públic)
Ara m'agradarà veure com entre tots
representeu el Llibre de les Bèsties,
que vaig escriure cap el 1288.

El Llibre de les bèsties és una narració breu
de caràcter polític- social que forma part
del Llibre de les meravelles.

És la setena part del "Llibre de meravelles",
que en té deu de parts.
En Fèlix, el seu protagonista, és un pelegrí
que va caminant pel món i s'admira i es meravella
de tot i totes les coses extraordinàries que veu
i que es troba viatjant pel món, tant si són bones, com dolentes.

Ara, si em permeten, m'asseuré aquí, al seu costat,
per veure aquest al·lots i al·lotes com representen
un capítol del "Llibre de les Bèsties" .

A les faules de l'Antiguitat i l'Edat Mitjana,
són les bèsties les que parlen.
Fèlix es limita a escoltar i mirar
i, un cop escoltat i vist tot això,
porta el llibre que ho relata a un rei
perquè aprengui, tot llegint-lo, com s'ha de comportar
i com protegir- se dels mals consellers.

Aquest llibre el vaig a dedicar al rei Felip IV de França
per ensenyar-lo a dirigir el seu regne i el seu govern.

FÈLIX

Hola! Bon dia! Jo sóc en Fèlix,
un pelegrí que camino per aquest món tan divers que tenim
i em meravellen totes les coses extraordinàries que veig,
tant si són bones com dolentes.

Fa una estona m'he trobat uns frares
que m' han explicat que a prop d'aquí
hi ha un gran aplec d'animals, reunits per escollir un rei.
Ara hi arribaré i veurem un lloc
on els animals escullen un rei.

Al Llibre de les Bèsties, veureu que els personatges són animals,
però actuen i parlen com les persones.

El protagonista és una guineu molt dolenta
que només busca de quina manera podrà enganyar el rei lleó.

El lleó guanya les votacions i com que no la inclou
a la seva cort, aquesta intenta ascendir al poder
a través de l'engany i la por.

Al final del llibre, la mentidera guineu Renard
és morta pel lleó.

Primer Acte

La guineu Na Renard aconsegueix que el lleó sigui el rei de tots els animals.

Decorat: un prat o un bosc, al costat d'un riu

Apareixen tots els animals en rotllana
Xivarri, parlant i discutint entre ells...crident...

Diferents animals

Quina bèstia pot ser rei?

El lleó serà el rei?

Vols dir que millor que ho sigui jo?

No, millor que ho sigui la Guineu?

No, no millor que ho sigui el lleopard...

BOU

Un animal que menja carn d'altres animals
no pot ser rei de cap manera.

Jo crec que el cavall és el millor,
perquè és molt elegant i només menja herba.

Els animals que mengen herba aplaudeixen el bou:
senllar, paó, conill i gall.

NA RENARD (guineu)

Tots els animals són bons, tant si mengen carn
com si mengen herba. No feu cas del Bou!

Tots els animals (discuteixen)

Sí...No! Vols dir?

Si menja carn!...

I si menja herba?...

D'acord, potser tens raó..

Escolteu...escolteu jo proposo el lleó.

Sí, el lleó serà el rei.

Sí, sí el lleó serà el rei...llarga vida tingui el Rei!

(tots crident fort)

Llarga vida tingui el Rei!

LLEÓ

Gràcies, gràcies per aquest honor... (es posa la corona al cap)

Ara us donaré la meua primera ordre:

A partir d'avui, les bèsties que mengen carn,
s'alimentaran de les que mengen herba.

Les bèsties que mengen herba

Què? Què diu aquest rei?

Renoi! Sí que l' hem feta bona,
votant el lleó com a nostre rei!

FÈLIX

El Bou i el Cavall, molt ofesos i disgustats,
se' n van anar a viure amb els humans.

.....

FÈLIX

Un dia, el Lleó i tots els animals de la cort
tenien molta gana.

LLEÓ

Què podem menjar?
Tinc gana...molta gana!

NA RENARD

Porteu un vedell, fill del bou, i un pollí, fill del cavall.

FÈLIX

Se'ls van menjar i tothom va quedar tip.

BOU i CAVALL

Quina desgràcia, marxem ,marxem a viure al país dels humans.

BOU

Potser sí, que els homes ens ajudaran

FÈLIX

Però els humans en comptes d' ajudar- los,
van domesticar el Cavall i van obligar el Bou
a treballar al camp.

CAVALL (parlant amb el Bou)

Quina vida més dura que portem!

FÈLIX

Mentre parlaven es va acostar un carnisser
que volia veure si el Bou estava prou gras per matar-lo.

CAVALL (li diu al Bou)

Torna a casa teva, val més estar en perill de mort
amb un rei Lleó que viure amb gent cruel i desagraïda.

.....

FÈLIX

Mentrestant al reialme dels animals, el rei vol escollir consellers

LLEÓ

Vosaltres heu volgut que jo sigui rei,
però un rei necessita bons consellers.

FÈLIX

Tothom va estar-hi d'acord i, de seguida,
van sortir quatre candidats:
l' Ós, el Lleopard, la Pantera i la Serp.
Però la guineu, que no havia estat nomenada,
es va enrabiar tant, que va dir davant de tots.

NA RENARD

Escolteu, un rei ha de tenir per consellers
animals tranquils i pacients, com els que mengen herba.

(Les bèsties que mengen herba aplaudeixen la guineu)

SENGLAR

Escolteu, una bèstia que parla tan bé com Na Renard
ha de ser Consellera.

NA RENARD

Majestat, us recomano que el Senclar, l' elefant,
el Boc, el Xai i el Cérvol, que mengen herba,
han de ser Consellers.

FÈLIX

El Lleopard era enemic de la guineu,
per això va intervenir.

LLEOPARD

El Gall sí que pot ser un bon Conseller,
perquè canta molt bé i desperta tots els animals de bon matí.
Però, és clar, no podem escollir el Gall i la Guineu
perquè es tenen ràbia i es faran mal l'un a l'altre.

LLEÓ

Jo accepto que el gall sigui conseller
i no vull la guineu al meu costat.

.....

FÈLIX

Ara s'explicarà com Na Renard, furiosa,
vol venjar-se del rei

NA RENARD (empipada s'ho diu a ella mateixa)

Com podré venjar-me d' aquest rei?

(s'acosta a l'elefant)

Elefant, no veus que dins del Consell
no hi ha cap animal que mengi herba com tu?

ORIFANY

A mi ja m' està bé ser com sóc...

no vull ser al Consell, jo em conformo de no ser Conseller.

Escolta, a mi em sembla que tu el que vols
és enganyar el Rei.

NA RENARD

Com pot ser que una bèstia tan grossa tingui tanta por?

ORIFANY

No, no tinc por .no... A mi m' és ben bé igual
ser o no ser Conseller.

NA RENARD (empipada discuteix amb l' elefant)

Que sí...que no!

ORIFANY (discuteix amb la guineu)

D'acord, que sí!

FÈLIX

La Guineu va convèncer l'Elefant: matarien el Lleó
i l'Elefant seria el Rei.

D'aquesta manera la Guineu tindria poder i riqueses.

.....

FÈLIX:

Ara veureu com Na Renard enganya el Bou

Però per enganyar el Rei,
la Guineu necessitava l'ajuda del Bou i del Cavall.
I marxa a buscar-los.
Però pel camí només va trobar el Bou
que tornava del país dels humans.

NA RENARD

D'on véns company?

BOU

He fugit del país dels homes
i torno amb vosaltres per quedar-me.

NA RENARD

El Rei té mals conseller, et necessito.

BOU (ho diu per a ell mateix)

Ui! Si les coses estan així, potser hauré de recular.

NA RENARD (endevinant-li el pensament)

No pateixis, tranquil que jo t'ajudaré.
Saps què has de fer?
De moment, reposa en aquest prat
i bramula tan fort com puguis.
Crida molt fort tres vegades.

.....

FÈLIX

De com el rei i tota la cort van tenir molta por del Bou

BOU (després de pasturar i reposar, bramula fort)

Muuuuuu. Muuuuuu. Muuuuuu. Muuuuuu

LLEÓ (espantat en sentir el bou. Ho diu per a ell mateix)

AH! Ara tothom creurà que sóc un covard.
Escolta Guineu, aquesta bèstia que bramula
deu ser molt grossa, oi?

NA RENARD

I tant, que és una bèstia grossa.
Però no patiu, no té força.

BOU (bramula fort)

Muuuuuu. Muuuuuu. Muuuuuu. Muuuuuu

LLEÓ i tots animals (espantats en sentir de nou el Bou)

AH! AH! Com pot ser que tu Guineu no tinguis por?

NA RENARD

Senyor, si jo no pogués vèncer la bèstia que crida tant,
la faria matar amb traça

FÈLIX

La serp s'adona que Na Renard és molt dolenta

SERP (espantada)

Com ho puc fer per dir-li al Rei

que vagi amb compte amb aquesta Guineu?

Senyor, vigileu que aquesta Guineu no és de fiar.

BOU (bramula fort)

Muuuuuu. Muuuuuu. Muuuuuu. Muuuuuu.

NA RENARD

Senyor, majestat, si m' ho permeteu
aniré a investigar què passa.

FÈLIX:

La guineu va en busca del Bou

BOU (molt content de veure la guineu)

Na Renard, estic content de tornar-vos a veure.

NA RENARD

Bell amic, vine amb mi a la cort

i demana perdó al Rei per haver fugit.

Explica-li com viuen els homes

i aconsella-li que hi faci amistat.

FÈLIX

El Bou es presenta davant el rei.

BOU (molt tranquil i amb una gran reverència)

Senyor, majestat, us demano perdó

perquè vaig marxar a viure amb els homes.

No m'ha agradat viure amb els humans

perquè em feien treballar dur
i només esperaven que m'engreixés per matar-me
perquè volien menjar-se la meva carn.
Són uns malvats i no són gens agraïts
al serveis que jo els he fet.

LLEÓ (agraït)

Esteu perdonat. Però digueu-me amic,
haig de tenir por dels homes?

BOU

Majestat són molt perillosos.

NA RENARD

Senyor, si voleu ser amic dels homes
porteu-los bons regals. És el que més desitgen.

LLEÓ (content i decidit)

Vull ser amic dels humans.
Digueu-me Bou, quins animals serien bons missatgers
i quins serien els millors regals.

BOU

Majestat, el Lleopard i l' Onça
són els millors missatgers perquè són animals nobles.
I de regal, feu portar el Gos i el Gat.
El gos, servirà per a caçar
i el Gat per menjar-se les rates.

LLEÓ (dubte)

Si el Gat, que és el cambrer i el Gos, que és el porter,
se'n van, qui ocuparà el seu lloc?
Ah! El Bou serà cambrer i Na Renard, portera.

.....
FÈLIX

El Lleó envia els regals als homes.

L'Onça i el Lleopard van arribar al país dels homes,
però el rei no els va rebre fins al cap d' uns quants dies.
Tampoc va fer cas dels regals
i va donar el Gat a un drapaire
i el Gos a un caçador.
L' Onça i el Lleopard es van ofendre molt.
Abans de marxar, van voler parlar amb el Rei.

LLEOPARD

Majestat, Rei dels homes,
quin missatge hem de portar al nostre Rei, el lleó?

REI HOMES

Saludeu-lo de part meva i digueu-li
que ara vull un ós i un llop.
L'ós, per lluitar amb un senglar molt valent.
El llop, per barallar-se amb un gos molt fer.

LLEOPARD (disgustat)

A mi em sembla que el Rei dels humans
no es gaire bo, no ens ha donat cap regal.

L' ONÇA (disgustada)

Sí, és un mal Rei. Segurament deu tenir mals consellers.

FÈLIX

Mentrestant a la cort, el lleó roba la muller del lleopard.
Na Renard continuava amb les seves trampes.
Un dia, li va dir al Rei lleó.

NA RENARD

La bèstia més bonica de la selva és la lleoparda.

FÈLIX

Na Renard, tant i tant va parlar de la muller del lleopard
que el Rei se'n va enamorar i s'hi va casar.
La reina Lleona, que estava molt ofesa
i tots els consellers de la cort van tenir por de Na Renard
perquè tenia molt de poder sobre el rei.

Més tard, el lleopard i l' onça van arribar a la cort
i van anar de seguida a explicar el viatge al rei.
El lleopard tenia ganes de trobar-se
amb la seva estimada esposa.
De camí, algú li va donar la mala notícia,
del casament de la seva esposa.

LLEOPARD (disgustat)

La lleoparda se'n va anar contenta amb el Rei?

Animals

No, plorava.

Deia que ella només estimava el seu marit, el Lleopard.

FÈLIX

A partir d' aquell moment, el Lleopard furiós,
va començar a pensar de quina manera
es podria venjar del lleó.

Per això, quan Na Renard va veure al Lleopard,
va anar a veure el Rei.

NA RENARD

Majestat, deixeu-me estar al vostre costat,
que el lleopard em vol matar.

FÈLIX

El lleopard va acusar el lleó de traïdor
perquè li havia pres la muller.

LLEOPARD (molt disgustat)

Lluitaré amb qualsevol animal que vulgui defensar el Rei.

LLEÓ (avergonyit)

Qui de vosaltres vol lluitar en nom meu?

FÈLIX

Tothom callava, al cap d' una estona Na Renard va parlar.

NA RENARD

Qui lluiti per salvar l' honor del rei
rebrà una gran recompensa.

L'ONÇA (envejosa del Lleopard)

Sí, jo ho faré. Jo lluitaré a favor del rei.

FÈLIX

Ho va fer tot i saber que el culpable era el lleó,
perquè tenia enveja del Lleopard,
creia que el Rei dels homes l' havia tractat millor.

GALL

Qui et sembla que guanyarà?

SERP (Fluixet)

Guanyarà el que tingui raó, perquè Déu vol la veritat.

FÈLIX

La batalla va durar tot el dia i a la fi va guanyar el lleopard.

L' ONÇA

Sí, la veritat és que el lleó és el traïdor.

FÈLIX

I a continuació, va matar la pantera davant de tots.

Tots els animals sentien vergonya del seu Rei,
i el lleó ofès es va enrabiar molt.

Llavors, aprofitant que el lleopard estava cansat,
va saltar-li al damunt i el va matar.

En veure aquest espectacle,
totes les bèsties es van disgustar molt.

TOTS ANIMALS

No ens convé un rei com aquest, tan traïdor i tan injust.

.....

FÈLIX

Tota la nit el lleó va estar molt nerviós
pel que havia passat.

L'endemà al consell els va preguntar.

LLEÓ, el rei (dubtant)

És bo que portem un ós i un llop al rei dels homes?

SERP (amb saviesa)

Senyor, teniu molt óssos i llops a la vostra terra trieu-ne algun.

NA RENARD

De cap manera Majestat.

Al rei dels homes heu d'enviar-li

l'ós més fort i el llop més valent.

LLEÓ (dubtant)

I d'on els trec?

Na RENARD

Doncs, són l' Ós i el Llop que teniu de consellers, Majestat!

I la missatgera que sigui la Serp.

SERP

Senyor, penseu que el Bou i Na Renard han portat molts problemes a la cort.

BOU

Majestat, jo no he fet cap mal ni he portat cap problema.

A més estic molt agraït que el rei, que menja carn, em deixi viure.

Per això , sempre us serviré....

A més, heu de saber que va ser Na Renard qui em va aconsellar que cridés ben fort tres vegades.

I també em va dir que després de cridar vinguéss a la cort a parlar amb vos.

FÈLIX

Na Renard va tenir por.

Es pensava que el Bou acabaria descobrint el seu pla.

Per això des d'aquell moment va tenir un objectiu: matar el Bou.

Així, un dia que feia fred i havia nevat molt, el Lleó parla amb els animals.

LLEÓ (tremolant de fred i gana)

Estem morts de gana. Quin animal ens podem menjar?

Na RENARD (ha anat a buscar el paó)

Escolta Paó, si el Rei et pregunta quin animal es pot menjar, tu li dius que saps que el Bou està malalt i que aviat es morirà.

LLEÓ (Dubtant)

Escolta Paó tu saps quin animal ens podem menjar?

PAÓ

Majestat, el que jo sé, és que el Bou està malalt i que aviat es morirà.

FÈLIX

Però el Rei no volia menjar-se el Bou, perquè era un animal fidel.

I dubtava. Na Renard, veien que el Rei dubtava, va dir.

Na RENARD (molt decidida i convençuda)

Escolteu, majestat, us menjaríeu el Bou si ell mateix us ho demanés.

LLEÓ

Home, si fos així, és clar que ho faria.

FÈLIX

Però Na Renard necessitava l'ajuda del Corb per preparar la mort del Bou.

Na RENARD

Amic Corb, anem a buscar el Bou i tots tres ens presentarem davant del Rei.

FÈLIX

Quan ja eren tots tres davant del Rei, el Corb va dir.

CORB

Senyor, si teniu tanta gana, mengeu-me a mi

Na RENARD

No, majestat, el Corb té poca carn. És millor que se'm mengeu a mi.

CORB

I ara, Senyor, la carn de guineu no és gens bona!

FÈLIX

Llavors, el Bou confiant que Na Renard també l'ajudaria com va fer amb el Corb, va caure en la trampa i va dir.

BOU

Doncs, senyor rei, per què no se'm mengeu a mi?

FÈLIX

I així va ser com el Rei es va menjar al Bou i va convidar els seus amics animals a la festa. Dies després, el Rei va parlar amb el Gall i Na Renard.

LLEÓ

I ara, qui serà el meu cambrer?

Na RENARD (contestant molt ràpid)

El Conill pot ser un bon cambrer, perquè és un animal petit i senzill.

FÈLIX

I així va ser com el Conill va ocupar el lloc del Bou,
perquè el gall que tenia por de la guineu,
no va dir res.

Na Renard estava molt contenta,
perquè havia aconseguit posar al costat del Rei
animals petits que li tenien molta por.

LLEÓ (conformat)

D' acord, si tu creus que serà bo...que així es faci!

Na RENARD (contenta i per a ella mateixa)

Ara podré enganyar el Rei i ningú em descobrirà.

FÈLIX

Un dia el Lleó havia de prendre una decisió
molt important i va cridar al Gall i a Na Renard.
Abans de començar la sessió, el Gall va dir aquestes paraules.

GALL

Senyor, per ajudar-vos millor, necessiteu més consellers.

LLEÓ (conformat)

D' acord.

Na RENARD (molt astuta i molt ràpida)

Escolteu, Majestat, el Gall és un animal tan savi,
que no necessitem més consellers.

GALL

Senyor, de vegades qui vol donar consells, acaba malament.

LLEÓ (enfadat)

No m' agrada que em critiquin!

FÈLIX

Llavors, la Guineu, que havia entès les intencions del Gall,
va matar-lo i se'l va menjar allà mateix.

Ara Na Renard ja havia aconseguit el que volia:
ser l' única consellera del Rei,
amb el Conill per cambrer i el Paó per porter.

Na RENARD (molt contenta i per a ella mateixa)

Ara si que faré el que voldré.

.....

FÈLIX

La Guineu després de menjar-se el Gall se'n va anar a veure l'elefant Orifany perquè volia recordar-li el pla que havien tramat: matar el Lleó i elegir un nou rei.

Na RENARD (a l' elefant, molt contenta)

Company, ja és hora que el rei mori.
Ara ho tenim molt bé, perquè jo sóc l'única consellera del Rei.

ORIFANY (molt cauta perquè era molt intel·ligent i per a ella mateixa)

Si faig cas d'aquesta guineu i matem el rei, ella, que és tan dolenta, potser també em matarà a mi. Val més que vagi amb compte. Haig d'acabar amb els seus enganys.

Na RENARD (molt contenta)

Què dieu alguna cosa?

ORIFANY

No, només volia saber de quina manera matarem el rei?

Na RENARD

Mira, farem que el Lleó lluiti amb el Senglar. Com que el Rei és més fort, el Senglar morirà. Tu, quan vegis que el Rei està molt cansat, aprofites per matar-lo.

ORIFANY

D'acord, però vull que el Conill que és cambrer i el Paó, que és porter, sàpiguen les nostres intencions. Ells no diran res a ningú. No pateixis.

.....

FÈLIX

Mentre Na Renard anava a dir al Senglar que el rei el volia matar, l'Orifany va aprofitar per parlar amb el Rei.

ORIFANY

Majestat, us demano perdó, perquè amb Na Renard havíem planejat la vostra mort.

LLEÓ(enfadat i sorprès)

Com puc saber que dius la veritat?

ORIFANY

Només cal que mireu tot el que ha fet Na Renard.
Al vostre consell ja no li queda cal altra bèstia,
només hi ha un Conill cambrer i un Paó porter.
I encara aquest dos animals li tenen molta por
perquè se'ls pot menjar en qualsevol moment.

LLEÓ (enfadat i sorprès)

No sé si t' haig de creure!

ORIFANY

A més senyor, us confessaré una altra cosa.
Na Renard ha dit al Senglar que el volíeu matar.
Ja veureu com d' aquí una estona vindrà
i us dirà el mateix que jo ara us dic, però canviat.
I us haig de dir també que el Conill i el Paó coneixen el pla .

FÈLIX

Després d' aquesta conversa, va arribar Na Renard.

Na RENARD

Senyor, us vinc a informar d' una cosa molt greu.
El Senglar us vol matar.

LLEÓ (per a ell mateix)

AH! Ara ho entenc! Tenia raó l' elefant!
(crident) Veniu tots a la cort!

TOTS ANIMALS

Sí, Senyor, venim!

LLEÓ

Escolteu-me Paó i Conill.
Vosaltres dos m' heu de dir la veritat.
(molt fort el soroll del lleó) GR GRGRGRGRGR!

PAÓ i CONILL (molt espantats pel bram del lleó)

Majestat, sí, d' acord, us ho explicarem tot.

FÈLIX

Un cop escoltada la seva explicació,
el rei va saltar damunt Na Renard i se la va menjar.

Després de la mort de Na Renard
el rei va nomenar dos conseller:
El Senglar i L' Orifant,
però va treure fora de la cort el Conill i el Paó.